

Olivier Deprez

<http://lalettredujeudi.canalblog.com/>

Olivier Deprez werd in 1966 geboren in Binche. Stichtend lid van het collectief Frigoproduction, Editions Fréon en FRMK, hij is graveur, theoreticus, schrijver, schilder en ontwerper. Hij woont en werkt in Zuid-Frankrijk en geeft les op verschillende hogere scholen voor grafische kunst. Zijn gegraveerd werk bevindt zich op de bijeenkomst van literatuur en grafische kunst. Hij werkt samen met Frémok-edities en haalt zijn inspiratie vooral uit de teksten van verschillende en naar behoren gekozen auteurs. Hij publiceerde literaire ficties en strips in literaire en grafische tijdschriften. Zijn studies voor *Le Château de Kafka* door Kafka werden regelmatig gepubliceerd in de recensie Frigobox, waarvoor hij ook een belangrijk theoretisch werk over strips uitvoerde.

Het werk van Olivier Deprez kun je situeren in de traditie van **Frans Masereel**, **Lynd Ward** en **Otto Nückel**.

Drie beelden: Frans Masereel, Lynd Ward en Otto Nückel.

- Het werk is verbonden met de sociale thematiek van de arbeider en de industrie stad.
- Het herwarderen van de houtsnede als ondergewardeerde kunstvorm ondanks zijn eeuwen oude traditie en oudste drukvorm.
- Het is een techniek waarin de handenarbeid centraal staat: in het gebaar, de handeling van het snijden, handteren van de gutsen. De wisselwerking tussen energie en terughoudendheid. De houtsnede maakt van de kunstenaar aan het werk de arbeider van het beeld. Houtsnede = het ter hand nemen.

Olivier baseert zich op teksten, fragmenten uit bestaande beeldcultuur, facebook, dagbladen, strips...

“Reflecteren over de fundamentele waarden die aan de basis liggen van onze postindustriële samenleving: als die beelden die ik bewerk niet mijn beelden worden en als de ideeën die ik zelf tot stand breng niet mijn ideeën zijn, wat stelt het begrip *werk* dan voor? En laat dit werk iets anders toe dan privé bezit?”

De Noise Gravure

(Deze tekst is een google vertaling van een website:

<https://www.lecomptoir.be/index.php/agenda/archives/85-olivier-deprez>)

Constructie en definitie van geluidsets. Uit de film van Samuel Beckett.

De roman met vier handen gegraveerd (Adolpho Avril en Olivier Deprez) Constructie en definitie van geluidgravure. Volgens Film van Samuel Beckett zijn de resultaten van de residentie van de kunstenaars van 4 tot 16 februari en van 20 tot 24 mei in La S grand Atelier, een centrum voor hedendaagse kunst en art brut in Rencheux op de hoogten van Vielsalm in de Belgische Ardennen. Dit duo is voor de tweede keer bijeengekomen om een werk in houtgravure te maken.

1. De keuze van een film genaamd Film.

Vertrek uit deze residentie is de film van Samuel Beckett Film. De keuze voor duotoon is gemaakt om direct op te vallen ten opzichte van het vorige werk (Na dood na leven, Frémok 2014). Een keuze die bovendien adequaat reageert op Film, waarvan het drama kan worden samengevat in de caesura tussen het waargenomen en het waarnemen en dat zich in Beckett's woorden vertaalt in de ondraaglijke perceptie van het zelf. Beckett's film geeft een dubbelbeeld. De duotoon feloranje en donkergroen bijna zwart drukt deze dualiteit uit en verwijst tegelijkertijd naar het duo Avril vs Deprez.

2. In het begin was er lawaai.

De creatie / productie van de gegraveerde roman vond plaats in een deel van het kunstcentrum waar de geluidsstudio van Antoine Boulangé is gevestigd. Tijdens de residentie kwam het voor dat stromen ruismuziek de studio binnenkwamen en de ruimte verzadigden. Op een dag zei Adolpho: "We graven geluid!" De betekenis van de residentie werd dus gegeven: het bouwen en definiëren van geluidsets. Later, kijkend naar een gravure die het fotogram van Film reproduceert waar de naam van Samuel Beckett is gegraveerd op de iris van een oog van dichtbij gezien, zal Adolpho opnieuw zeggen: "het is de oogschijf".

3. Duotoon als personage in de gegraveerde roman

Als in de eerste gegraveerde roman Na de dood, na het leven, de twee karakters van dokter A en verpleegster O moesten worden gecreëerd, is dit niet langer het geval voor het volgende boek. Het drama bevindt zich niet meer op het niveau van interactie tussen twee personages, maar op een heel ander niveau: het niveau van interactie tussen de twee kleuren. Vanuit narratief oogpunt is duotoon het equivalent van een personage. Zij is de motor, de agent van verhalen vertellen. In die zin is het boek dat uit de residentie voortkomt abstracter dan het eerste omdat de actie op een abstracter niveau plaatsvindt. We kunnen echter ook zeggen dat het boek concreter is omdat het direct de interactie tussen de twee kleuren laat zien door een reeks drukvarianten. Soms vallen de twee kleuren samen, het oranje en het groen van hetzelfde beeld worden voldoende over elkaar heen gelegd, soms vallen ze niet samen, het

oranje komt niet overeen met het groen, en soms verschijnt alleen het oranje en soms verschijnt alleen het groen. Het visuele drama komt voort uit deze game.

Zie ook dit fantastische fragment in de grafiek-studio.

<https://vimeo.com/325602567>

Ruis, stilte, zang

Le Château d'après F. Kafka van Olivier Deprez

<https://www.dewitteraaf.be/artikel/detail/nl/4702>

<https://www.centredelagravure.be/nl/works/10730-le-chateau-d-apres-franz-kafka>